

TIONDE VECKAN »UNDER ÅRET«

MÅNDAG DEN 11 JUNI

S:T BARNABAS, apostel
Minnesdag

Läsning

Apg 11:21b–26; 13:1–3

Ett stort antal kom till tro och omvände sig till Herren. Ryktet om detta nådde församlingen i Jerusalem, och man skickade Barnabas till Antiochia. När han kom dit och fick se bevisen på Guds nåd, blev han glad och manade alla att helhjärtat hålla sig till Herren; han var en god man, fylld av helig ande och tro. Och åtskilliga människor vanns för Herren. Barnabas fortsatte sedan till Tarsos för att söka upp Saul, och när han hade funnit honom, tog han honom med sig till Antiochia. Där kom de sedan att vara tillsammans i församlingen ett helt år och kunde undervisa en avsevärd mängd. Och det var i Antiochia som lärjungarna för första gången fick heta kristna.

I församlingen i Antiochia fanns dessa profeter och lärare: Barnabas, Symeon som kallades Niger, Lucius från Kyrene, Manaen, som var uppfostrad tillsammans med tetrarken Herodes, samt Saul. Medan de en gång höll gudstjänst och fastade, sade den helige Ande till dem: »Avdela Barnabas och Saul för den uppgift som jag har kallat dem till.« Efter fasta och bön lade de sina händer på dem och skickade i väg dem.

Responsoriepsalm

Ps 98:1–6 (R. 2a)

R. Herren har låtit sin frälsning bli känd.

Sjung en ny sång till Herrens ära,
ty han har gjort under.
Han har vunnit seger med sin högra hand
och med sin heliga arm. R.

Herren har låtit sin frälsning bli känd,
han har uppenbarat sin rättfärdighet
för hedningarnas ögon.
Han har tänkt på sin nåd och trofasthet mot Israels hus. R.

Alla jordens ändar har sett hur vår Gud frälser.
Höj jubel till Herren, alla länder,
brist ut i glädjerop och lovsjung. R.

Prisa Herren med harpa,

med harpa och med lovsång.
Höj jubel med trumpeter och basuner
inför Herren, konungen. R.

Halleluja

Matt 28:19a, 20b

V. Gå ut och gör alla folk till lärjungar, säger Herren.
Jag är med er alla dagar till tidens slut.

Evangelium

Matt 10:7-13

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: »Förkunna på er väg att himmelriket är nära. Bota sjuka, väck upp döda, gör spetälska rena och driv ut demoner; ge som gåva vad ni har fått som gåva. Skaffa inte guld eller silver eller koppar att ha i bältet, ingen påse för färdens, inte mer än en enda skjorta, inga sandaler och ingen stav. Ty arbetaren är värd sin mat. I varje stad eller by ni kommer till skall ni ta reda på vem som är värdig där och stanna hos honom tills ni skall vidare. Stig in i huset med en fridshälsning, och om huset är värdigt, skall det få den frid ni önskar det. Men om det inte är värdigt, skall den friden vända tillbaka till er.«

TISDAG DEN 12 JUNI

Läsning

1 Kung 17:7-16

Bäcken på den platsen där Elia låg och gömde sig torkade ut, därför att det inte regnade i landet. Då kom Herrens ord till honom. Han sade: »Res dig och gå till Sarefat, som hör till Sidon, och uppehåll dig där. Se, jag har där befallt en änka att förse dig med föda.« Han reste sig och gick till Sarefat. Och när han kom till stadsporten, fick han där se en änka som samlade ved. Då ropade han till henne och sade: »Hämta litet vatten åt mig i kärlet, så att jag får dricka.« När hon nu gick för att hämta det, ropade han efter henne och sade: »Ta också med dig ett stycke bröd åt mig.«

Men hon svarade: »Så sant Herren, din Gud, lever, jag äger inte en kaka bröd, utan bara en handfull mjöl i krukan och litet olja i kruset. Och se, här har jag samlat ihop ett par vedpinnar, och jag går nu hem och tillagar det åt mig och min son, för att vi må äta det och sedan dö.«

Då sade Elia till henne: »Frukta inte. Gå och gör som du har sagt. Men laga först till en liten kaka av det åt mig, och bär ut den till mig. Laga sedan till åt dig och din son. Ty så säger Herren, Israels Gud: Mjölet i krukan skall inte ta slut, och det skall inte fattas olja i kruset, intill den dag då Herren låter det regna på jorden.«

Då gick hon iväg och gjorde som Elia hade sagt. Och hon hade sedan att äta, hon själv och han och hennes husfolk, en lång tid. Mjölet i krukan tog inte slut, och det fattades inte olja i kruset, i enlighet med det ord som Herren hade talat genom Elia.

Responsoriepsalm

Ps 4:2-5, 7-8 (R. 7)

R. Låt ditt ansikte lysa över oss.

När jag ropar, så svara mig,
du min rättfärdighets Gud,
du som i trångmål skaffar mig rum,
var mig nådig och hör min bön.
Ni mäktiga, hur länge skall min ära vara vänd i smälek,
hur länge skall ni älska fåfänglighet
och fara efter lögn? R.

Besinna att Herren har utvalt den fromme,
Herren hör när jag ropar till honom.
Bäva, och upphör med er synd.
Tänk efter där ni ligger, och var stilla. R.

Många säger: »Vem ger oss lycka?»
Herre, låt ditt ansikte lysa över oss!
Du ger mig glädje i hjärtat,
större än andras,
när de får säd och vin i överflöd. R.

Halleluja

Matt 5:16

V. Låt ert ljus lysa för folket,
så att de ser era goda gärningar
och prisar er fader i himlen.

Evangelium

Matt 5:13-16

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: »Ni är jordens salt. Men om saltet mister sin kraft, hur skall man få det salt igen? Det duger inte till annat än att kastas bort och trampas av människorna.

Ni är världens ljus. En stad uppe på ett berg kan inte döljas, och när man tänder en lampa, sätter man den inte under sadesmåttet utan på hållaren, så att den lyser för alla i huset. På samma sätt skall ert ljus lysa för människorna, så att de ser era goda gärningar och prisar er fader i himlen.«

ONSDAG DEN 13 JUNI

Läsning

1 Kung 18:20-39

Ahab sände omkring bud bland alla Israels barn och lät samla profeterna på berget Karmel. Och Elia trädde fram för allt folket och sade: »Hur länge vill ni halta på båda sidor? Är det Herren som är Gud, så följ efter honom. Men om Baal är det, så följ efter honom.« Och folket svarade honom inte ett ord. Då sade Elia till folket: »Jag ensam är kvar som Herrens profet, och Baals profeter är 450 man. Må man nu ge oss två tjurar, och må de välja ut åt sig den ena tjuren och stycka den och lägga den på veden, utan att tända eld på den, så vill jag reda till den andra tjuren och lägga den på veden, utan att tända eld på den. Därefter må ni åkalla er guds namn, men själv vill jag åkalla Herrens namn. Den gud som då svarar med eld, han må vara Gud.« Allt folket svarade och sade: »Ditt förslag är gott.«

Då sade Elia till Baals profeter: »Välj ut åt er den ena tjuren och red till den, ni först, ty ni är flertalet. Åkalla därefter er guds namn, men eld får ni inte tända.« Då tog de den tjur som han gav dem och redde till den. Sedan åkallade de Baals namn från morgonen ända till middagen och ropade: »Baal, svara oss.« Men inte ett ljud hördes, och ingen svarade. Och hela tiden haltade de runt altaret som man hade gjort.

När det så blev middag, retades Elia med dem och sade: »Ropa ännu högre, ty visserligen är han en gud, men han har väl något att begrunda, eller också har han gått avsides, eller är han på resa. Kanske sover han, men då skall han väl vakna.« Då ropade de ännu högre och ristade sig, som deras sed var, med svärd och spjut, så att blodet rann ut på dem. När det sedan hade blivit eftermiddag, fattades de av profetiskt raseri och höll så på ända till den tid då spisoffret frambärs. Men inte ett ljud hördes, ingen svarade, och ingen tycktes heller bry sig om dem.

Och Elia sade till allt folket: »Träd hit fram till mig.« Så trädde nu allt folket fram till honom. Då satte han åter i stånd Herrens altare, som hade blivit nedrivet. Elia tog tolv stenar, lika många som Jakobs söners stammar — den mans till vilken detta Herrens ord hade kommit: »Israel skall vara ditt namn.« Och han byggde av stenarna ett altare i Herrens namn och gjorde omkring altaret en grav, stor nog för ett utsäde av två sea-mått. Därefter lade han upp veden, styckade tjuren och lade den på veden. Sedan sade han: »Fyll fyra krukor med vatten, och håll ut vattnet över brännoffret och veden.« Han sade vidare: »Gör så ännu en gång.« Och de gjorde så för andra gången. Därefter sade han: »Gör så för tredje gången.« Och de gjorde så för tredje gången. Och vattnet flöt runt altaret. Och han lät fylla också graven med vatten.

Då nu tiden var inne att frambära spisoffret, trädde profeten Elia fram och sade: »Herre, Abrahams, Isaks och Israels Gud, låt det i dag bli känt att du är Gud i Israel och att jag är din tjänare och att det är på din befallning jag har gjort allt detta. Svara mig, Herre, svara mig, så att detta folk märker att det är du, Herre, som är Gud, genom att du omvänder deras hjärtan.«

Då föll Herrens eld ned och förtärde brännoffret, veden, stenarna och jorden och slickade upp vattnet som var i graven. När allt folket såg detta, föll de ned på sina ansikten och sade: »Herren är det som är Gud! Herren är det som är Gud!«

Responsoriepsalm

Ps 16:1–2a, 4–5, 8, 11 (R. 1)

R. Bevara mig, Gud, ty jag tar min tillflykt till dig.

Bevara mig, Gud,
ty jag tar min tillflykt till dig.
Jag säger till Herren:
»Du är ju Herren.« R.

De som tar sig andra gudar,
de drabbas av svåra plågor.
Jag vill inte offra deras drickoffer av blod
eller ta deras namn på mina läppar. R.

Herren är min beskärda del och bägare,
du håller mitt öde i dina händer.
Jag har alltid haft Herren för mina ögon,
han är på min högra sida, jag skall inte vackla. R.

Du visar mig livets väg,
inför ditt ansikte finns glädje till fyllest,
ljuvlighet i din högra hand för evigt. R.

Halleluja

Ps 25:4b, 5a

V. Herre, lär mig dina stigar.
Led mig i din sanning.

Evangelium

Matt 5:17–19

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: »Tro inte att jag har kommit för att upphäva lagen eller profeterna. Jag har inte kommit för att upphäva utan för att uppfylla. Sannerligen, innan himlen och jorden förgår, skall inte en enda bokstav, inte minsta prick i lagen förgå; inte förrän allt har skett. Den som upphäver ett enda av buden, om så det allra minsta, och undervisar människorna så, han skall räknas som den minste i himmelriket. Men den som handlar och undervisar efter dem skall räknas som stor i himmelriket.«

TORSDAG DEN 14 JUNI

Läsning

1 Kung 18:41–46

Elia sade till Ahab: »Bege dig dit upp, ät och drick, ty jag hör bruset av regn.« Då begav sig Ahab dit upp för att äta och dricka. Men Elia steg upp på Karmels topp,

hukade sig ned mot jorden och sänkte sitt ansikte mellan sina knän. Och han sade till sin tjänare: »Gå upp och skåda ut åt havet.«

Denne gick då upp och skådade ut men sade: »Jag ser ingenting.« Så sade han till honom sju gånger att gå tillbaka. När han då kom dit sjunde gången, sade han: »Nu ser jag ett litet moln, inte större än en manshand, stiga upp ur havet.«

Då sade han: »Gå upp och säg till Ahab: Spänn för och far ned, så att regnet inte håller dig kvar.« Och i ett ögonblick förmörkades himmelen av moln och storm, och ett kraftigt regn föll. Och Ahab steg upp i sin vagn och for till Jisreel. Men Herrens hand hade kommit över Elia, så att han band upp sina kläder och sprang framför Ahab ända till inemot Jisreel.

Responsoriepsalm

Ps 65:10–13 (R. 2a)

R. Dig tillhör lovsång, o Gud, på Sion.

Du visar omsorg om landet och vattnar det,
du låter det flöda över av rikedom.

Guds källa har vatten till fyllest.
Du bereder säd åt människorna,
när du så bereder jorden. R.

Dess fåror vattnar du,
du jämnar det som är upplöjt,
med regnskurar mjukar du upp den,
det som växer på den välsignar du. R.

Du kröner året med ditt goda,
och där du går fram ges skörd i överflöd:
betesmarkerna i öknen dryper,
och höjderna omger sig med fröjd. R.

Halleluja

Jfr Joh 13:34

V. Ett nytt bud ger jag er, säger Herren:
att ni skall älska varandra så som jag har älskat er.

Evangelium

Matt 5:20–26

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: »Jag säger er att om inte er rättfärdighet överträffar de skriftlärdas och fariseernas, så kommer ni inte in i himmelriket.

Ni har hört att det blev sagt till fäderna: *Du skall inte dräpa*; den som dräper undgår inte sin dom. Men jag säger er: den som blir vred på sin broder undgår inte sin dom, och den som okvädar sin broder undgår inte att ställas inför rådet, och den som förbannar honom undgår inte helvetets eld. Om du bär fram din gåva till

offeraltaret och där kommer ihåg att din broder har något otalt med dig, så låt din gåva ligga framför altaret och gå först och försona dig med honom; kom sedan tillbaka och bär fram din gåva. Skynda dig att komma överens med din motpart medan ni ännu är på väg, så att han inte överlämnar dig åt domaren och domaren lämnar dig åt vakten och du sätts i fängelse. Sannerligen, du slipper inte ut förrän du har betalt till sista öret.«

FREDAG DEN 15 JUNI

Läsning

1 Kung 19:9a, 11-16

Elia gick upp till Guds berg Horeb. Där gick han in i en grotta och i den stannade han över natten. Då kom Herrens ord till honom. Han sade: »Gå ut och ställ dig på berget inför Herren.« Då gick Herren fram där, och en stor och stark storm, som ryckte loss berg och bröt sönder klippor, gick före Herren. Men inte var Herren i stormen. Efter stormen kom en jordbävning. Men inte var Herren i jordbävningen. Efter jordbävningen kom en eld. Men inte var Herren i elden. Efter elden kom ljudet av en sakta susning.

Så snart Elia hörde detta, dolde han sitt ansikte med manteln och gick ut och ställde sig vid ingången till grottan. Då kom en röst till honom och sade: »Vad vill du här, Elia?« Han svarade: »Jag har nitälskat för Herren, härskarornas Gud. Ty Israels barn har övergett ditt förbund, rivit ned dina altaren och dräpt dina profeter med svärd. Jag ensam är kvar, och de traktar efter att ta mitt liv.«

Herren sade till honom: »Gå nu tillbaka igen, och ta vägen till Damaskus' öken, och gå in och smörj Hasael till kung över Aram. Och Jehu, Nimsis son, skall du smörja till kung över Israel. Och till profet i ditt ställe skall du smörja Elisa, Safats son, från Abel-Mehola.

Responsoriepsalm

Ps 27:7-9, 13-14 (R. 8b)

R. Ditt ansikte, Herre, söker jag.

Hör, o Herre! Jag höjer min röst och ropar,
var mig nådig och svara mig.
Mitt hjärta minns att du har sagt:
»Sök mitt ansikte.« R.

Ja, ditt ansikte, Herre, söker jag,
dölj inte ditt ansikte.
Driv inte bort din tjänare i vrede,
du som har varit min hjälp. R.

Ja, jag tror förvisso
att jag skall få se Herrens goda
i de levandes land.

Hoppas på Herren,
var frimodig och oförfärad i ditt hjärta,
ja, hoppas på Herren. R.

Halleluja

Jfr Fil 2:15–16

V. Ni ska lysa som stjärnor på himlen; håll er till livets ord.

Evangelium

Matt 5:27–32

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: »Ni har hört att det blev sagt: *Du skall inte bryta ett äktenskap*. Men jag säger er: den som ser på en kvinna med åtrå har redan i sitt hjärta brutit hennes äktenskap. Om ditt högra öga förleder dig, så riv ut det och kasta det ifrån dig. Det är bättre för dig att en del av din kropp går förlorad än att hela kroppen kastas i helvetet. Och om din högra hand förleder dig, så hugg av den och kasta den ifrån dig. Det är bättre för dig att en del av din kropp går förlorad än att hela kroppen kommer till helvetet.

Det blev sagt: *Den som vill skilja sig från sin hustru skall ge henne ett skilsmässobrev*. Men jag säger er: den som skiljer sig från sin hustru av något annat skäl än otukt, han blir orsak till att äktenskapet kan brytas genom henne, och den som gifter sig med en fränskild kvinna bryter hennes äktenskap.«

LÖRDAG DEN 16 JUNI

Läsning

1 Kung 19:19–21

När Elia gick ned från Horebs berg, träffade han på Elisa, Safats son, som höll på att plöja. Tolv par oxar gick framför honom, och själv körde han det tolfte paret. Och Elia gick fram till honom och kastade sin mantel över honom. Då släppte han oxarna och skyndade efter Elia och sade: »Låt mig först få kyssa min fader och min moder, så vill jag sedan följa dig.« Han sade till honom: »Nåväl, du må gå tillbaka igen. Du vet ju vad jag har gjort med dig.«

Då lämnade han honom och gick tillbaka och tog sina båda oxar och slaktade dem, och med oxarnas ok kokade han deras kött. Detta gav han åt folket, och de åt. Därefter bröt han upp och följde Elia och blev hans tjänare.

Responsoriepsalm

Ps 16:1–2a, 5, 7–10 efter LXX (R. 1)

R. Bevara mig, Gud, ty jag tar min tillflykt till dig.

Bevara mig, Gud,
ty jag tar min tillflykt till dig.
Jag säger till Herren: »Du är ju Herren,
för mig finns intet gott utom dig.«
Herren är min arvslott och min bågare,

du är den som låter mig återfå mitt arv. R.

Jag vill lova Herren, han ger mig råd.

Ännu om natten manar mig mitt innersta.

Jag har alltid haft Herren för mina ögon,

han står vid min sida för att jag inte skall vackla. R.

Därför fröjdar sig mitt hjärta och jublar min tunga,

ja, än mer: min kropp skall få vila med förtröstan.

Ty du skall inte lämna min själ åt dödsriket,

eller låta din helige möta förgängelsen. R.

Halleluja

Ps 119:36a, 29b

V. Vänd mitt hjärta till dina vittnesbörd, Herre,
och förunna mig din undervisning.

Evangelium

Matt 5:33–37

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: »Ni har också hört att det blev sagt till fäderna: *Du skall inte svära falskt* och: *Du skall hålla vad du har svurit inför Herren*. Men jag säger er: ni skall inte svära någon ed alls. Inte vid himlen, ty den är Guds tron; inte vid jorden, ty den är pallen under hans fötter; inte vid Jerusalem, ty det är den store konungens stad. Inte heller skall du svära vid ditt huvud, ty du kan inte göra ett enda hårstrå vitt eller svart. Vad ni säger skall vara ja eller nej. Allt därutöver kommer från det onda.«

ELFTE SÖNDAGEN »UNDER ÅRET« DEN 17 JUNI

Första läsningen

Hes 17:22–24

Så säger Herren Gud: Jag skall bryta en kvist från det höga cederträdets topp, ta ett litet skott från den översta kvisten och själv plantera det på ett högt och mäktigt berg. På det höga berget i Israel skall jag plantera det. Och det skall få grenar och bära frukt och bli till en praktfull ceder. Fåglar av alla de slag, en mångfald bevingade varelser, skall bo i dess hägn, i grenarnas skugga skall de ha sina bon. Då skall alla markens träd inse att jag, Herren, gör det höga trädet lågt och låter det låga trädet växa högt. Jag låter det friska trädet förtorka och får det torra att skjuta skott. Jag, Herren, har talat, och jag skall göra som jag har sagt.

Responsoriepsalm

Ps 92:2–3, 13–16 (R. jfr 2)

R. Det är gott att tacka och lovsjunga Gud.

Det är gott att tacka Herren

och att lovsjunga ditt namn, du den Högste,
att var morgon förkunna din nåd
och var natt din trofasthet. R.

De rättfärdiga grönskar som palmer,
växer höga som cedrar på Libanon.
De är planterade i Herrens hus
och grönskar på vår Guds förgårdar. R.

Ännu i hög ålder skjuter de skott,
de är fulla av sav och kraft
och vittnar om att Herren är rättvis,
min klippa — i honom finns ingen orätt. R.

eller om responsoriepsalmen sjungs: se Cecilia 660

Andra läsningen

2 Kor 5:6–10

Vi är alltid vid gott mod, även om vi vet att så länge vi har vårt hem i kroppen är vi borta från Herren — vi lever i tro, utan att se. Vi är vid gott mod och skulle helst vilja flytta bort från kroppen och få vårt hem hos Herren. Därför är vi så angelägna om att vara honom till behag, vare sig vi är borta eller hemma. Ty alla skall vi stå inför Kristi domstol, sådana vi är, och där skall var och en få igen för vad han har gjort under sitt jordiska liv, gott som ont.

Halleluja

V. Säden är Guds ord, den som sår är Kristus,
alla som finner honom får det eviga livet.

Evangelium

Mark 4:26–34

Jesus sade: »Med Guds rike är det som när en man har fått utsädet i jorden. Han sover och stiger upp, dagar och nätter går, och säden groor och växer, han vet inte hur. Av sig själv bär jorden gröda, först strå, så ax, så moget vete i axet. Men när grödan är mogen låter han skäran gå, för skördetiden är inne.»

Och han sade: »Vad skall vi likna Guds rike vid? Vad skall vi använda för bild? Det är som ett senapskorn, som är det minsta av alla frön här på jorden när man sår det, men när det har såtts skjuter det upp och blir större än alla örter och får så stora grenar att himlens fåglar kan bygga bo i dess skugga.« Med många sådana liknelser förkunnade han ordet för dem, så långt de nu kunde fatta det. Han talade bara i liknelser till dem, men när han hade blivit ensam med lärjungarna förklarade han allt.